

Προσφώνηση Καθηγουμένου Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης

/ [Αγιορείτικα](#)

Προσφώνηση για την έκθεση “Άγιον Όρος - Πέρα από το Ορατό” απηύθυνε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Γέροντας Ελισαίος στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Στην ομιλία του ο Γέροντας Ελισαίος μεταξύ άλλων ανέφερε: “Αυτή ή έμπειρία τῆς ἀγιορειτικῆς μοναστικῆς ζωῆς μαρτυρεῖ στὸν σημερινὸ ἄνθρωπο ὅτι ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ἀνθρώπινης κοινωνίας συνίσταται στὸ νὰ βρεῖ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο τὴν ὀλοκλήρωση καὶ εὐτυχία του στὴ προσφορὰ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ στὴν ἐλεύθερη καὶ χαρούμενη ἀποταγὴ κάθε ἀτομικισμοῦ, προκειμένου νὰ εἰσέλθει σὲ κοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἀκμάσει σὲ ὅλα ὅσα ἐνώνουν”.

Διαβάστε παρακάτω ολόκληρη την προσφώνηση του Γέροντα Ελισαίου:

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, Ἀξιότιμη Κυρία Μπακογιάννη,
Ἀξιότιμοι Κυρίες καὶ κύριοι προσκεκλημένοι,

Εἶναι πραγματική τιμὴ γιὰ ἐμᾶς νὰ βρισκόμαστε σήμερα ἀνάμεσά σας, γιὰ πρώτη φορά, ἀνταποκρινόμενοι στὴν εὐγενική πρόσκληση τοῦ Προέδρου, Κυρίου Θεόδωρου Ρουσοπούλου, μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς ἑκθεσης, ἡ ὁποία παρουσιάζει, ἐδῶ στὴν καρδιὰ τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης, διάφορες πτυχὲς τῆς φυσικῆς ὁμορφιάς καὶ τῆς πλούσιας θρησκευτικῆς καὶ πολιτιστικῆς παράδοσης τοῦ «Ἁγίου Ὁρους».

Μαζὶ μὲ τίς ἐμπνευσμένες φωτογραφίες τοῦ Κυρίου Γιαννῆ Γιαννάτου, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Βατοπαιδίου παρουσιάζει δύο ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ κειμήλια τῆς Μονῆς, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ σταθμοὶ τῆς παγκοσμίου κληρονομίας: τὸ χειρόγραφο τῆς Γεωγραφίας τοῦ Κλαυδίου Πτολεμαίου τοῦ 13ου αἰῶνος καὶ τὴν θαυμαστὴ παλαιόλογια εἰκόνα τοῦ Παντοκράτορος. Ἡ πρόσκλησή σας πιστοποιεῖ τὸ ἐνεργὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ μία κληρονομία ἡ ὁποία, μακρυνὰ νὰ εἶναι ἕνα ἀπλὰ λείψανο τοῦ παρελθόντος, ἔχει νὰ προσφέρει χρήσιμα μηνύματα στὴν Εὐρώπη καὶ εὐρύτερα στὸν κόσμο.

Ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω, μήκους περίπου ἑξήντα χιλιομέτρων, ποὺ βρίσκεται στὴ Χαλκιδική, στὰ βορειοανατολικά τῆς Ἑλλάδας, τῆς ὁποίας ἡ κορυφὴ ὑψώνεται σὲ 2033 μέτρα, καὶ ἀπὸ ὅπου ἡ θέα μπορεῖ νὰ ἀγκαλιάζει ἕνα πανόραμα ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ἕως τὴν Ἀθήνα, φαίνεται νὰ ἔχει τοποθετηθεῖ ἀπὸ τὴ φύση ὅχι μόνο ὡς σύνδεσμος μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης, ἀλλὰ καὶ ὡς γέφυρα μεταξὺ γῆς καὶ Οὐρανοῦ.

Εἶναι ἕνας τόπος ἀποκλειστικὰ ἀφιερωμένος στὴ μοναστικὴ ζωὴ γιὰ πάνω ἀπὸ χίλια χρόνια, ἕνας τόπος ὅπου ἄνθρωποι διαφορετικῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς, γλώσσας καὶ πολιτισμοῦ ζοῦν ἁρμονικὰ μὲ ἀκλόνητη ἀφοσίωση στὶς πνευματικὲς ἀρχές, οἱ ὁποῖες ἔγιναν ἐπίσης τὸ θεμέλιο ἐνὸς πολιτικοῦ θεσμοῦ, προστατευόμενου ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς αὐτοκράτορες καὶ τοὺς Σέρβους καὶ Ρουμάνους ἡγεμόνες, σεβαστοῦ ἀπὸ τὴν Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία καὶ τελικὰ ἀναγνωρισμένου στὴ ἰδιαιτερότητά του μὲ τὴν Κοινὴ Δῆλωση πού ἀφορᾷ τὸ Ἅγιον Ὅρος στὴ Συνθήκη Ἑνταξης τῆς Ἑλλάδας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση.

Αὐτὸ τὸ πολιτιστικὸ καὶ γλωσσικὸ μωσαϊκὸ ὁργανώνεται σύμφωνα μὲ ἓνα μοναδικὸ αὐτόνομο καθεστῶς: τὰ μοναστήρια τίθενται ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἀπολαμβάνουν καθεστῶς εὐρείας διοικητικῆς αὐτονομίας.

Ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα, τὸ Ἅγιον Ὅρος ὑπῆρξε χωνευτήριον πολιτισμοῦ γιὰ τοὺς Ἕλληνες, Ρώσους, Σέρβους, Βούλγαρους, Ρουμάνους καὶ Γεωργιανούς λαούς, σὲ σημεῖο πού κατέχει μιὰ πολὺ ξεχωριστὴ θέσιν στὴν ψυχὴ κάθε Ὀρθόδοξου Χριστιανοῦ.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος διατηρεῖται ὡς ἓνα εἶδος ἐργαστηρίου, ὅπου οἱ ἄνθρωποι βιώνουν μιὰκοινωνικὴζωήστὴν ὁποία ἡ ἐνότητα τῆς κοινότητος δὲν ὑπονομεύει τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν αὐθεντικὴ ἀνάπτυξιν τῶν ἀτόμων πού τὴν ἀποτελοῦν. Σήμερα μονάζουν στὸν Ἄθωνα πρόσωπα μὲ κοινὴ πίστιν ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τῆς οἰκουμένης: Ἀνατολή, Δύση, Βορρᾶ καὶ Νότο. Δυτικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, Ἀμερικὴ, Ἀσία, Ἀφρική.

Αὐτὴ ἡ ἐμπειρία τῆς ἀγιορειτικῆς μοναστικῆς ζωῆς μαρτυρεῖ στὸν σημερινὸ ἄνθρωπο ὅτι ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ἀνθρώπινης κοινωνίας συνίσταται στὸ νὰ βρεῖ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο τὴν ὀλοκλήρωσιν καὶ εὐτυχία του στὴ προσφορὰ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ στὴν ἐλεύθερη καὶ χαρούμενη ἀποταγὴν κάθε ἀτομικισμοῦ, προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ σὲ κοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἀκμάσῃ σὲ ὅλα ὅσα ἐνώνουν.

Ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ μήνυμα ἔχει ἐνσαρκωθεῖ ἐδῶ καὶ τόσους αἰῶνες σὲ θεσμοὺς πού σέβονται τὴν νόμιμην ποικιλομορφίαν τῶν προσώπων, τὸ Ἅγιον Ὅρος μπορεῖ νὰ ἀσκήσῃ σήμερον, ἐντὸς τῆς ὑπὸ κατασκευὴν Εὐρώπης, μιὰ πραγματικὰ προφητικὴ λειτουργία οἰκουμενικότητος καὶ ἐνότητας, καὶ νὰ τῆς ἀπευθύνῃ ἓνα μήνυμα ἐλπίδος γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας.

Δέν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ὑπερχιλιετὴς τόπος τῆς ἀθωνικῆς πολιτείας, ὅπου τὸ βάρος τῆς ἱστορίας εἶναι αἰσθητὸ παντοῦ, διατηρεῖ ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν οἰκουμενικὴν καὶ ἐξέχουσαν σημασίαν του.

Ὅμως ἡ συνέχισιν τῆς πορείας του, στὸ πλαίσιον τῆς «παραδοσιακῆς διαχείρισης», ἀπαιτεῖ στὴ πράξιν προσοχήν, προστασίαν καὶ στήριξιν, ὅπως τὸ προβλέπει ἡ Κοινὴ Δήλωσις, πού ἀναφέραμε προηγουμένως, ἰδίως ὅσο ἀφορᾷ στὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κοινοτικοῦ Δικαίου καὶ στὰ πλεονεκτήματα τῶν διαφορῶν ἐξαιρέσεων ὅπως καὶ τοῦ δικαιώματος ἐγκαταστάσεως.

Ἔχομε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, ὡς προασπιστὴς τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, θὰ βάζῃ πάντοτε τὴν δικήν του

πέτρα στην συντήρηση καὶ διατήρηση αὐτοῦ αἰωνοβίου οἰκοδομήματος ὅχι μόνον χριστιανικῶν ἀξιῶν, ἀλλὰ καί πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς σημασίας γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα .

Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προσοχή σας.